SUFLET LUDEȘTEAN

Revista Școlii Gimnaziale Telești Ludești

Anul I, NR.1, Septembrie-Decembrie 2024

Școala Telești

Colectiv de redacție:
Prof. Ionica Sandu - coordonator revistă
Lupu Ionela, Școala Gimnazială Scheiu de Jos
Kiva Ionela, Școala Gimnazială Scheiu de Jos
Barbu Ștefania Alisia, Școala Gimnazială Telești
Popa Andra Mirela, Școala Gimnazială Telești
Păuna Ovidiu, Școala Gimnazială Scheiu de Jos
Bucur Rareș, Școala Gimnazială Scheiu de Jos

Prof. Emilia Matei,
director Școala Gimnazială Telești Ludești
Prof. Georgeta Vasile,
director adj. Școala Gimnazială Telești Ludești

Ionica Sandu - coordonator revistă

Adresa redacției:
Comuna Ludești, Județul Dâmbovița, Strada Principală, nr.8
email sandu_ioana72@yahoo.com
telefon 0748292349

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

SUMAR

I. Povestea locului
Pagina 1
La pas prin istoria Ludeștiului - prof. Elena Poenaru

Pagina 4
Despre Valea Potopului - prof. Georgeta Vasile

II. Viitor și sănătate
Pagina 7
Sportul nu construiește caracterul, ci îl dezvăluie - prof. Nănescu Anamaria și Tudorache Dragoș

III. Călătorii spirituale
Pagina 8
Shakespeare's Life and Work - prof. Nițulescu Lavinia

IV. Perspective extrașcolare
Pagina 10
Activitățile extrașcolare - prof. Paloș Nicoleta-Silvia

V. Imaginație și tradiție
Pagina 13
Peisaj de toamnă - Dobre Andreea, clasa a IV-a, prof. Nicolaescu Luminița, Școala Primară Scheiu de Sus

Pagina 14
Bogățiile toamnei - Pantelemon Ana, clasa a IV-a, prof. Nicolaescu Luminița, Școala Primară Scheiu de Sus

Pagina 15
Povestea căsuțelor - Bucur Rareș și Păuna Ovidiu, prof. coordonator Sandu Ionica

Pagina 18
Tradiții de iarnă

VI. Grădinița bucuriilor
Pagina 19
Educator ca vocație - prof. învățământ primar
Ghinea Mirela-Adriana, Grădinița Potocelu

Pagina 20
Pașii copilăriei - prof. învățământ preșcolar
Niță Maria Cristina, Grădinița cu program normal Telești

Pagina 21
Jocurile didactice și rolul lor în formarea și dezvoltarea preșcolarului - prof. State Mihaela, Grădinița cu program normal Potocelu

VI. Eseu și realitate
Pagina 24
Strigăt mut - Lupu Ionela, clasa a VIII-a, prof. coordonator Mugurel Savu, Școala Gimnazială Scheiu de Jos

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

Pagina 25
Copiii abandonați și consecințele singurătății - Kiva Ionela, clasa a VIII-a, prof. coordonator Mugurel Savu, Școala Gimnazială Scheiu de Jos

Pagina 27
Lipsa părinților în viața copiiilor - Barbu Ștefania Alisia, clasa a VIII-a A, prof. coordonator Mugurel Savu, Școala Gimnazială Telești

Pagina 28
Dorul de iubirea părintească - Popa Andra Mirela, clasa a VIII-a A, prof. coordonator Mugurel Savu, Școala Gimnazială Telești

Pagina 29
Plecarea părinților în străinătate - Ghinea Ana Maria, clasa a VIII-a A, prof. coordonator Mugurel Savu, Școala Gimnazială Telești

VIII. Diversitate etnică
Pagina 31
Destin de dascăl -
prof. Mariana Dragomir

IX. Dialog între generații
Pagina 33
Secretară și devotament - interviu realizat cu doamna Ioana Matei - Barbu, coord. prof. Sandu Ionica și Ioana Matei - Barbu

Pagina 36
A fi dascăl - interviu realizat cu doamna Mihaela-Larisa Voicu, coord. prof. Sandu Ionica și Mihaela-Larisa Voicu

X. Conexiuni religioase
Pagina 38
Despre Dumnezeu și binecuvântarea Sa - prof. Moldoveanu Cristian

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

La pas prin istoria Ludeștiului

de prof. Elena Poenaru

Cine nu știe, Ludești este un sat al comunei cu același nume din județul Dâmbovița. În Marele Dicționar Geografic din 1898 se arată că Ludești este situat între văi și dealuri: Valea Potopului, Piscul Mătușei-Cali, Piscul Tilmaș. Comuna este străbătută de pârâul Potop și părâiașul Potocel. Topicul este atestat documentar în 14 martie 1670 într-un document în care Patriarhul Dositei al Ierusalimului confirma mila de vinăriri dată de domnitorul Antonie Vodă pentru biserica de pe apa Potopului din satul Ludești, biserică zidită de Stoica Ludescu.

Cine a fost Stoica Ludescu?

Stoica Ludescu a fost un logofăt al familiei Cantacuzinilor, fiul lui Șerban Logofăt. Potrivit istoricului Nicolae Iorga, acest logofăt a scris „Letopisețul Cantacuzinesc", adică istoria Principatului până în anul 1688. Cele mai multe pagini din această operă sunt dedicate voievozilor Mihai Viteazul și Matei Basarab.

Stoica Ludescu, cum semnează el pretutindeni în acte, era logofătul familiei Cantacuzino, omul lor de casă, „bătrâna slugă". Era cărturarul familiei, cel care scria actele. Testamentul din 1681 al doamnei Elina, soția postelnicului, prin care, înainte de călătoria la Sfântul Mormânt, dispunea de averea ei după moarte, este scris tot de el. Ca om al casei, a avut de împărtășit cu stăpânii săi suferințele prigonirilor și bucuriile triumfului. În vara anului 1672, când Grigore Ghica, hotărât „să surpe casa" postelnicului Constantin Cantacuzino, „a pus la opreală mare în turnul clopotniței pe fiii postelnicului – afară de Șerban, care se afla atunci în Turcia, împreună cu socrii lui Matei și Șerban, a trimes la ocnă mare și pe Stoica Ludescu, care a fost slugă bătrâna la casa răposatului Costandin postelnicul". Ludescu a stat închis doi ani, până în decembrie 1674, când, venind la domnie, cu stăruința lui Mihai Cantacuzino, Duca-vodă 1-a pus în libertate. Șerban Cantacuzino, după ce a apucat scaunul domniei, recunoscător pentru devotamentul bătrânului logofăt al familiei, i-a încredințat sarcina de judecător al scaunului din Târgoviște (1680).

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

I. Povestea locului

El își leagă numele de moșia primită, Ludești , numindu-se Ludescu. În această situație, Ludescu a ridicat din temelie, cu ajutorul domnului, biserica din Ludești. În tinda bisericii, Virgil Drăghiceanu a descoperit mormântul în care se aflau osemintele soției lui Ludescu, cu două fiice ale lor. Cronicarul a mai avut un fiu, pe Constantin Căpitanul. Acesta se afla în 1674, când Duca-vodă a luat domnia, la Țarigrad, împreună cu Cantacuzenii. Trimis de noul domn cu cărți împărătești, „ca să ție după obicei scaunul domnesc", a fost prins și pus în butuci, învinuit că „umbla cu minciuni". Curând însă boierii, dumirindu-se că într-adevăr Duca a fost învestit cu domnia, fug spre munți, târând cu ei și pe Stoica. Radu Năsturel, despărțindu-se la Curtea-de-Argeș de tovarășii săi, se întoarce cu Stoica în București, la noul domn, care dă poruncă să fie scos din ocnă fiul lui Stoica.

Biserica veche din Ludești a fost ridicată pe la începutul secolului al XVI-lea. Prima atestare documentară a acestei biserici datează din data de 27 mai 1539, când aceasta este pomenită într-o scrisoare de punere în posesie a unei moșii a lui Radu Paisie, domnul Țării Românești.

Biserica actuală, închinată "Adormirii Maicii Domnului", a fost construită spre sfârșitul secolului al XVII-lea, pe locul fostei biserici vechi, de către Stoica Ludescu, logofătul familiei Cantacuzinilor, precum citim în pisania originala a bisericii: "... care este zidită din temelia ei si înfrumusețată cu toată podoaba ei de creștin robul lui Dumnezeu, Stoica logofăt Ludescu". Piatra de mormânt a soției logofătului, Ecaterina, precum și a celor două fete ale ctitorului, însemnată cu anul 1662, este o altă mărturie care atestă existența bisericii încă din această vreme. A zidit biserica ajutat fiind de domnitorul Șerban Cantacuzino. Având o situație materială bună, precum și un sprijin important din partea domnitorului, logofătul a întărit biserica sub forma de încăpere fortificată. Folosind și la ocrotirea locuitorilor, refugiați în aceasta, ușa bisericii păstrează până astăzi urme ale loviturilor de topor.

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

I. Povestea locului

Despre evenimentele prin care a trecut biserica din Ludești, de-a lungul următoarelor secole, nu se știu prea multe. În anul 1936, marele istoric Nicolae Iorga vizitează și cercetează această biserică. Dintre preoții slujitori ai acestei biserici, memoria locală îi amintește pe părintele Nicolae Cercel, care a avut șase copii, dintre care trei au ajuns preoți și Matei Moșoia, care a slujit între anii 1941-1985, reușind să păstreze deschisă biserica în perioada grea a comunismului. Istoria reprezintă dovada trăiniciei și a continuității, iar Stoica Ludescu, pe lângă meritul de a ne fi păstrat cele mai vechi anale ale Țării Românești, rămâne un petec din istoria Ludeștiului de azi.

Surse bibliografice :

*Elena Buică,Gheorghe Buică, Toponimie pe Valea Potopului, Editura Pandora
*I.A.Candrea,Toponimie românească,1937-1938
*https://tipariturиromanesti.wordpress.com/2014/02/07/letopisetul-cantacuzinesc/

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

Despre Valea Potopului

de prof. Vasile Georgeta

De la început trebuie menționat faptul că Valea Potopului nu a fost cercetată în limitele stricte ale ei. În sprijinul cunoașterii acesteia, în afara lucrărilor cu caracter general, care se referă la întregul teritoriu al țării sau care tratează o unitate mai restrânsă, vin o serie de lucrări ce abordează diferite probleme legate de Podișul Getic, ca unitate de relief, sau monografii ale unor așezări situate pe Valea Potopului.

Tematica acestor lucrări este variată (geologie, litologie, climatologie, pedologie, toponimie, geografie umană, geografie economică, etc).

Până la sfârșitul secolului al XIX –lea se remarcă studii geografice realizate de: Gr. Cobălcescu (1893), V. Popovici-Hațeg (1898), care aveau ca preocupare specială bogățiile subsolului. Caracteristică pentru sfârșitul secolului este apariția, în cadrul lucrărilor geografice, a unor considerații geomorfologice. Astfel geografului L. Mrazec îi revine meritul de a identifica Podișul Getic, ca unitate morfologică în 1896.

Pentru această perioadă, cea mai amplă lucrare pentru cunoașterea așezărilor umane este Dicționaru topograficu și statisticu al României (1872), al lui Dimitrie Frunzescu.

Cercetările continuă și în prima jumătate a secolului al XX-lea, când se evidențiază apariția unor studii geomorfologice referitoare la întreg teritoriul țării. Geograful francez Emm. De Martonne, în lucrarea La Valachie (1902), aduce referiri la această regiune geografică.

Din secolul al XX-lea, încep să apară tot mai multe studii, fie cu caracter general, fie de specialitate. Lucrările lui I. Motaș (1952, 1960), Fl. Olteanu (1952), G. Murgeanu și D. Patrulius (1953), cât și Geologia României (1974) de V. Mutihac și L. Ionesi, vor constitui o bază sigură pentru lucrările de geologie de mai târziu, mult mai bogate în conținut. Menționăm în acest sens pe V. Mihăilescu cu lucrările: România. Geografie fizică (1936) și Dealurile și câmpiile României (1969), D. Paraschiv Piemontul Cândești (1965), Gr. Posea, N. Popescu, M. Ielenicz Relieful României (1974) etc.

Din domeniul climatologiei, putem menționa Clima județului Dâmbovița elaborată de C. Păun (2001). Lucrarea are importanță în dezvoltarea activităților economice. Din domeniul pedologiei amintim pe N. Florea cu Geografia solurilor României (1968).

Toate aceste studii cu caracter fizico-geografic sunt completate cu lucrări valoroase ca: Geografia fizică a României (1980) a lui Al. Roșu, volumele Geografia României (1983, 1984, 1987, 1992), Volumul Județul Dâmbovița, din colecția „Județele Patriei” (1974).

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

I. Povestea locului

Studiul populației și al așezărilor umane a stat permanent în atenția cercetătorilor. Pe lângă lucrările cu caracter istoric, studiile geografilor români conțin informații despre evoluția și continuitatea românilor. Printre primele studii geografice apărute la începutul secolului XX, ce conțin informații asupra populației și așezărilor amintim: G. Vâlsan O fază de populare a țărilor românești (1912), V. Mihăilescu O hartă a principalelor tipuri de așezări rurale din România (1927), Modul de grupare a populației din România în anul 1930 (1935).

Din a doua jumătate a secolului XX, în domeniul geografiei umane și economice apar numeroase lucrări de sinteză și studii, dintre care menționăm: H. H. Sthal Contribuții la studiul satelor devălmașe românești (1958), I. Conea Toponimia. Aspectele ei geografice. Monografia geografică a RPR (1960), I. Băcănaru, A. Caramfil Coordonate noi în geografia satului românesc (1971), V. Cucu Geografia populațiilor și așezărilor omenești (1974), România, geografie umană (1995), România, geografie economică (1996), Geografia așezărilor rurale (2000), G. Erdeli Diferențieri geografice în dinamica satului românesc contemporan (2000), G. Erdeli, M. Cândea Satul românesc și populația rurală în a doua jumătate a sec. XX (1995), P. Gâștescu Ecologia așezărilor umane (2000), Managementul mediului (2006), Gica Pehoiu Câmpia înaltă a Târgoviștei: studiu de geografie umană și economică (2003), Gica Pehoiu, Cristina Muică, Mihaela Sencavici Geografia mediului cu elemente de ecologie (2006) etc.

La cunoașterea geografică a județului Dâmbovița contribuie și lucrarea apărută în 1999 Mic dicționar de toponimie geografică dâmbovițeană de Th. Simion și Maria Simion. În această lucrare autorii, pe lângă analiza toponimelor din județ, realizează și o prezentare detaliată a localităților rurale și unele fenomene antropogeografice, în descrierea satelor al căror nume amintește de vechi tehnici de defrișare și sate dispărute.

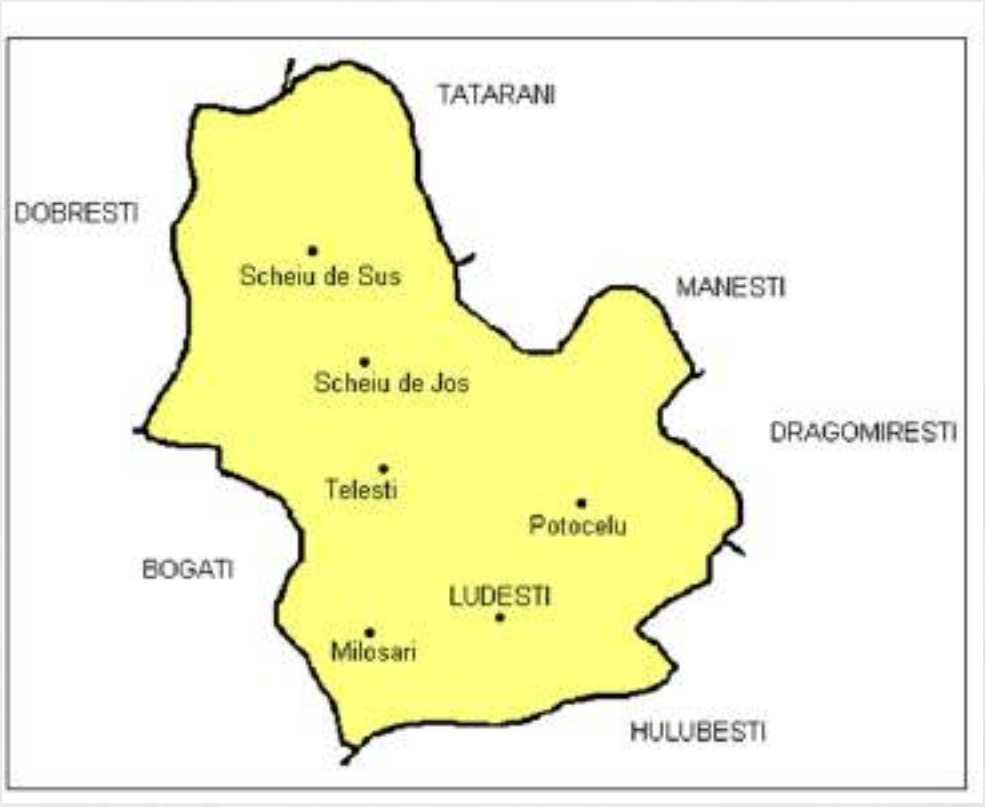
O lucrare importantă pentru cunoașterea așezărilor rurale este și lucrarea lui H. Moțoc și M. Oproiu, Dicționarul geografic al județului Dâmbovița (2007). Tot în anul 2007 apare lucrarea Toponimie pe valea Potopului de E. Buică și Gh. Buică, în care prezintă aspecte legate de istoria și viața spirituală a populației stabilite pe acest pârâu.

Consemnarea elementelor componente și a potențialului spiritual și material al satelor au format obiectul monografiilor acestor sate, întocmite de-a lungul timpului: Monografia satelor Hulubești – Găinești (1935), întocmită de preotul învățător Traian Marinescu, Monografia satului Strâmba (Strâmbu) în 1945 de către învățătoarea Ana Bâlea, Monografia satului Butoiu de Jos în 1960 de către învățătorul Ion Georgescu, Monografia satului Scheiu de Jos în 1942 a învățătorului C. Popescu.

La acestea se adaugă, lucrarea de diplomă a profesorului N. Calotescu, Piemontul Cândești (1969).

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

COMUNA LUDEȘTI – AȘEZARE ȘI VECINI
FIG.1.

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

Sportul nu construiește caracterul, ci îl dezvăluie

de prof. Nănescu Anamaria și Tudorache Dragoș

Sportul poate înlocui multe medicamente, dar niciun medicament din lume nu poate înlocui exercițiile fizice. Activitatea fizică regulată este extrem de importantă pentru starea de sănătate și starea generală de bine. Sportul îmbunătățește activitatea sistemului cardiovascular, crește imunitatea organismului, favorizează un somn odihnitor și ameliorează anxietatea și depresia, menține greutatea corporală optimă.

Elevii școlii Telești sunt foarte ambițioși și responsabili. Ei participă cu drag la toate consursurile sportive, alături de profesorii lor, sunt mereu lăudați de către organizatorii concursurilor deoarece de fiecare dată obțin premii și locuri fruntașe, fiind în topul celor mai bune echipe participante. De exemplu putem menționa Locul 3-Alerg pentru sănătate 2024 obținut de către eleva Matei Georgiana, alături de colegii ei Vlăsceanu Mihai, Nagomir Octavian și Ivan Anastasia, Locul 1 obținut de echipa de fete, cât și cea de băieți din cadrul concursului Alege mișcarea! Spune NU drogurilor!(2024). Cu siguranță avem foști elevi ai școlii Telești care au obținut rezultate veritabile și ne-au făcut mândri de performanțele lor. Putem enumera următorii elevi: Guță Denisa locul 1 la concursurile de rezistență organizate la nivel județean, Mihailă Marius locul 1 la concursuri de rezistență la nivel județean, Tinca Robert si Nițulescu Bianca locul 1 la nivel județean cu participare la concursul național de șah individual și nu în ultimul rând elevii Matei Darius și Cioroiu Luis au participat la toate concursurile, atât individual cât și pe echipe unde au obținut rezultate foarte bune și au sprijinit fiecare dintre întrecerile sportive organizate.

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

SHAKESPEARE' S LIFE AND WORK

de prof. Nițulescu Lavinia

Shakespeare (1564 – 1616), also known as the Bard of Avon or the Swan of Avon, was a poet, dramatist and actor and the English national poet, considered by many to be the greatest dramatist of all time.

The parish register of Holy Trinity Church in Stratford-upon-Avon, Warwickshire, shows that he was baptized there on April 26, 1564; his birthday is traditionally celebrated on April 23. His father, John Shakespeare, was a burgess of the Borough. His mother, Mary Arden of Wilmcote, Warwickshire, came from an ancient family and was the heiress to some land.

Shakespeare was born and raised in Stratford-upon-Avon. At the age of 18, he married Anne Hathaway, with whom he had three children: Susanna and twins Hamnet and Judith, During the period between 1585 and 1592, he made a successful career in London as an actor, writer and part-owner of a playing company called the Lord Chamberlain's Men, later known as the King's Men. At the age 49, he appears to have retired to Stratford, where he died three years later.

Shakespeare produced most of his best-known works between 1589 and 1613. His early plays were primarily comedies and histories and are regarded as some of the best work produced in these genres. Until about 1608, he wrote mainly tragedies, among which Hamlet, Othello, King Lear, and Macbeth, all considered to be among the finest works in the English language. In the last part of his life, he wrote tragicomedies: Cymbeline, The Winter's Tale and The Tempest. His plays have spawned countless adaptations across multiple genres and cultures and have enjoyed an enduring presence on stage and in film.

William Shakespeare continues to be one of the most revered literary figures in the English language. His plays form one of literature's greatest legacies – divided into comedies, histories and tragedies.

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

III. Călătorii spirituale

Comedies: All's Well That Ends Well (1602-1603)
As You Like It (1599-1600)
The Comedy of Errors (1594)
Cymbeline (1611-1612)
Love's Labour's Lost (1594-1595)
Measure for Measure (1604)
The Merry Wives of Windsor (1600 - 1601)
The Merchant of Venice (1596-1597)
A Midsummer Night's Dream (1595-1596)
Much Ado About Nothing (1598-1599)
Pericles, Prince of Tyre (1608-1609)
The Taming of the Shrew (1593-1594)
The Tempest (1611)
Troilus and Cressida (1602)
Twelfth Night (1602)
The Two Gentlemen of Verona (1594-1595)
The Winter's Tale (1611-1612)

Histories: Henry IV, Part I (1597-1598)
Henry IV, Part II (1597-1598)
Henry V (1598-1599)
Henry VI, Part I (1592)
Henry VI, Part II (1592-1593)
Henry VI, Part III (1592-1593)
Henry VIII (1612-1613)
King John (1596-1597)
Richard II (1600-1601)
Richard III (1601)

Tragedies: Antony and Cleopatra (1606-1607)
Coriolanus (1607-1608)
Hamlet (1600-1601)
Julius Cesar (1600-1601)
King Lear (1606)
Macbeth (1611-1612)
Othello (1604-1605)
Romeo and Juliet (1594-1595)
Timon of Athens (1607-1608)
Titus Andronicus (1594)

Shakespeare's sonnets are responsible for some of poetry's most enduring phrases. Lines such: "Shall I compare thee to a summer's a day..." (Sonnet 18) have become universally known and other sonnets have become favourites with lovers and poets alike. (Craig. W. J. Ed. The Complete Works of William Shakespeare, London, Oxford University Press, 1908)

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

ACTIVITĂȚILE EXTRAȘCOLARE

de prof. Paloș Nicoleta-Silvia

Activitățile extrașcolare oferă oportunități pentru dezvoltarea unor competențe, contribuie la completarea procesului de predare-învățare, ne ajută foarte mult în dezvoltarea aptitudinilor, înclinațiilor și personalității elevilor. De asemenea, contribuie la dezvoltarea capacității de exprimare liberă, de susținere a ideilor, ajută la creșterea potențialului elevilor.

Activitățile extrașcolare cuprinse în graficul activităților pentru anul școlar 2024-2025 sunt concepute astfel încât să valorifice interesele și aptitudinile elevilor, care se pot organiza într-un mediu relaxant, plăcut. Aceste activități sunt recreative și contribuie la dezvoltarea armonioasă a copiilor. Elevii reușesc să-și îmbogățească vocabularul, să interacționeze bine cu persoanele din jur, să-și exprime gândurile, sentimentele, opiniile, să-și cultive răbdarea, stăpânirea de sine, încrederea și spiritul de echipă.

Cu ajutorul acestor activități extrașcolare reușim să contribuim la dezvoltarea personalității elevilor, să-i ajutăm să se descurce în situații inedite, să-i pregătim pentru viață, fără să-i aglomerăm sau să perturbăm procesul de învățământ care se desfășoară la clasă. În calitate de coordonator educativ activități școlare și extrașcolare, am observat că elevii participă activ la aceste activități.

1. **EUROPEAN DAY OF LANGUAGES (ZIUA LIMBILOR EUROPENE)** – o celebrare a diversității lingvistice în Europa.

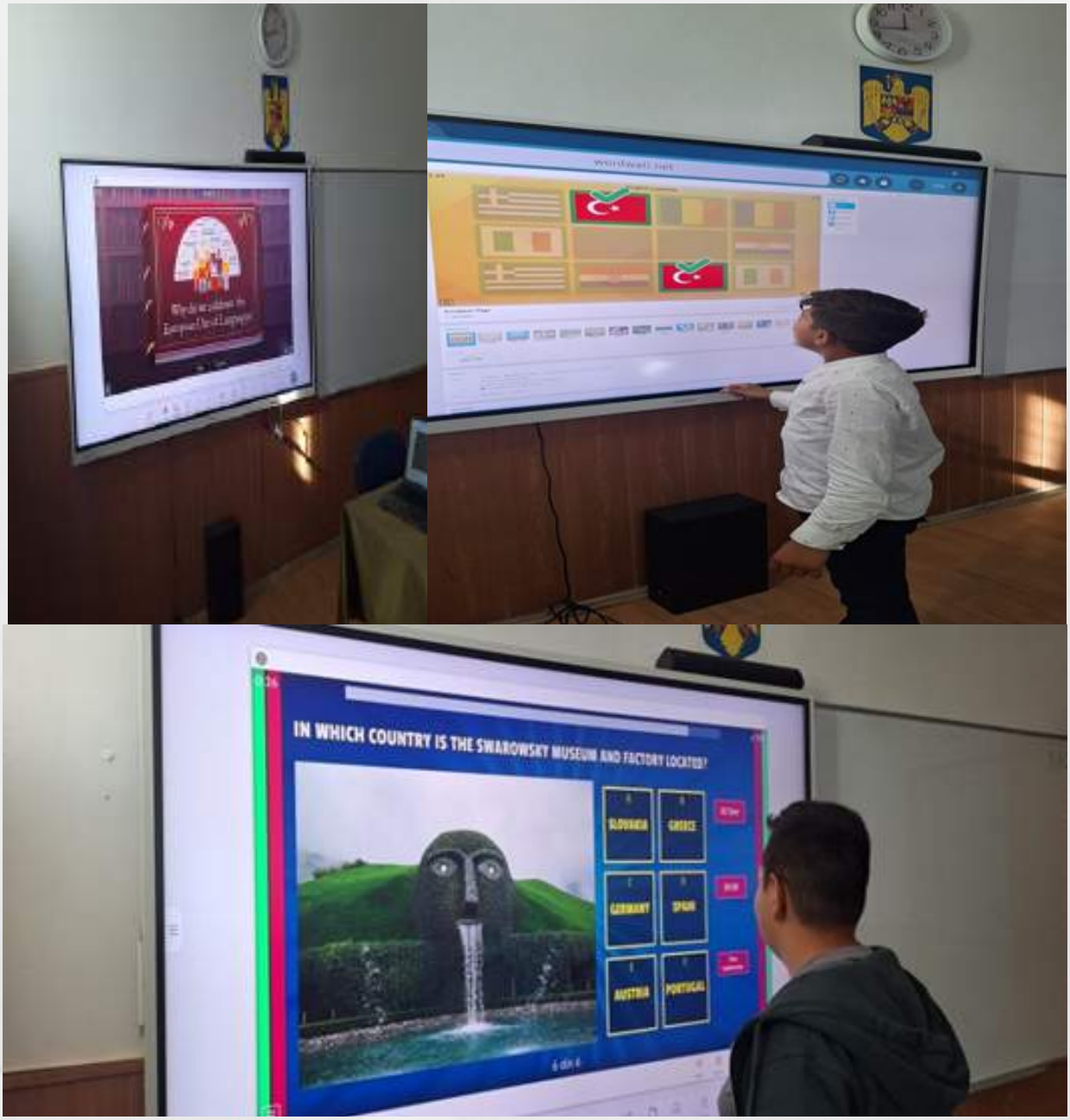
Această activitate este sărbătorită an de an pe 26 septembrie, la inițiativa Consiliului European, fiind serbate cu această ocazie cele 24 de limbi europene. Cu ocazia celebrării Zilei Europene a Limbilor, la Școala Gimnazială Telești-Ludești, s-au desfășurat mai multe activități dedicate acestei zile.

Elevii din clasele V-VIII, coordonați de doamna profesoară de limba engleză Paloș Nicoleta-Silvia, au confecționat un minidicționar cu formulele de salut în diferite limbi europene, au realizat postere cu informații despre Ziua Europeană a Limbilor, au participat la concursuri pe această temă, folosind site-ul Wordwall. Activitățile au fost înscrise pe harta Europei de pe site-ul EDL.ECML.AT/EDLEVENTS.

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

1I. ZIUA MONDIALĂ A EDUCAȚIEI

Altă activitate extrașcolară desfășurată de elevii Școlii Gimnaziale Telești-Ludești e aceea dedicată Zilei Mondiale a Educației. Activitatea a fost coordonată de doamna profesoară Poenaru Elena cu elevii Școlii Primare Ludești și elevii Școlii Gimnaziale Telești. Aceștia au scris mesaje și urări pentru cadrele didactice, au realizat desene și afișe.
O altă activitate dedicată acestei zile a fost întâlnirea cu cadrele didactice pensionare desfășurată într-un cadru festiv la căminul cultural din Scheiu de Jos. Elevi ai școlii au cântat și au recitat poezii dedicate cadrelor didactice (coordonatori prof. Stoicescu Florin și Reiter-Sandu Ionica).

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

Peisaj de toamnă

de Dobre Andreea, clasa a IV-a, Școala Primară Scheiu de Sus
profesor coordonator: Nicolaescu Luminița

A sosit toamna. Frunzele verzi și sănătoase ale copacilor au început ușor să se îngălbenească. Acestea se usucă și încep să cadă lin, ca într-un vals, așternându-se pe jos și formând un covor multicolor. Mândrele coroane ale stejarilor care se vedeau în timpul verii din depărtare, acum sunt doar niște adunături de crengi subțiri și uscate, ce dau un plus de expresivitate peisajului tomnatic.

Soarele nu mai este la fel de zâmbitor, iar norii i-au preluat locul, stârnind ploi și furtuni, înlocuind căldura și lumina pe care imensa minge de foc ne-a oferit-o. Vântul începe să bată din ce în ce mai tare, foșnind crengile maronii ale copacilor.

Asemenea frunzelor, toată natura se ofilește, înfrigurată, cu toate eforturile toamnei, lipsită de razele benefice ale astrului. Tufele își pierd orice urmă de verdeață, iarba se usucă, florile se ofilesc, pomii își pierd cununa maiestuoasă. Copleșită de toată apăsarea pe care anotimpul o pune pe umerii ploii, aceasta începe să cearnă cu putere stropi reci. O grămadă de picături cade cu furie din înaltul cerului, lovind din plin covorul multicolor al naturii ce s-a depus pe pământ în urma dansului de frunze.

Păsările se agită și se grăbesc să plece către alte locuri mult mai călduroase.

Peisajul este completat de elevii care se îngrămădesc zgomotoși în fiecare dimineață, pe orice vreme, cu ghiozdanele în spate și cu zâmbetul pe buze către școală, bucuroși că vor învăța lucruri noi și interesante.

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

BOGĂȚIILE TOAMNEI

de Pantelemon Ana, clasa a IV-a,
Școala Primară Scheiu de Sus
Profesor coordonator: Nicolaescu Luminița

Toamnă, doamnă harnică,
Pentru noi chiar darnică,
Ne aduci fructe zemoase,
Bune, multe și gustoase.

Toamnă, toamnă colorată,
Ne faci ziua minunată,
Cu căldură și cu soare,
Frunze care prind culoare.

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

Povestea căsuțelor

de Bucur Rareș și Păuna Ovidiu
coord. Prof. Sandu Ionica

Într-o dimineață, profesoara de franceză ne-a dat o temă neobișnuită: „Compune o căsuță”. La început, am fost confuz, iar colegii mei aveau și ei aceeași întrebare: „Cum să compunem o casă?” M-am gândit un pic și am realizat că nu trebuia să fac o casă reală, ci una din imaginație, din cuvinte. Așa că am început să scriu.

„Căsuța mea este mică, dar primitoare. Are un acoperiș din lemn, pereți asemenea, dar mă primește cu un zâmbet. Am descris un loc în care cuvintele erau ca niște cărămizi și fiecare frază construia un colț al unei case în care mă simțeam în siguranță, ca acasă. Nu era o casă obișnuită, dar era „căsuța mea”.

Când am prezentat tema în fața clasei, colegii au fost surprinși. Mario, un băiat creativ din clasa mea, m-a provocat să facem o competiție: el își va desena o casă, iar eu o voi construi din lemn. A fost mai mult o provocare amicală, decât o competiție reală, iar fiecare dintre noi și-a prezentat „căsuța”. Radu a desenat o casă frumoasă, cu un acoperiș roșu și feronerie de aur, iar eu am citit compunerea mea despre o casă din cuvinte.

Am învățat că temele nu sunt doar despre a îndeplini cerințele, ci și despre a învăța să fim creativi și să ne exprimăm unicitatea. Și că nu trebuie să ne temem să gândim diferit – oricare ar fi „căsuța” pe care o construim.

Rareș Bucur, clasa a VII-a

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

V. Imaginație și tradiție

Cu ocazia târgului de toamnă organizat de Școala Gimnazială Scheiu de Jos, am decis să fac o casă din lemn pentru a sărbători acest eveniment. Căsuța a fost construită din pal. Aceasta ca aspect a avut o vopsea roșie pe partea acoperișului și o vopsea verde pe parte bazei cu o ușă, o fereastră la nord și încă o fereastra la vest.

Andrei Toma, clasa a VII-a

Eu mi-am construit căsuța din lemn. M-am orientat din căsuța faimoasei Ciocănitoarea Woody. Pentru început, am pregătit patru blăni pe care le-am tăiat. După aceea, am luat o bormașină și am pus blănile laolaltă, apoi am folosit șuruburi ca să stea lipite. După un timp, am pus o blana jos ca să pot pune accesoriile. Am vopsit blănile și am pus un băț la intrare, lângă am pus un cucuștiuc care arăta la fel ca Ciocănitoarea Woody. În sfârșit am înțeles ce înseamnă munca grea, cât efort se depune pentru un acoperiș deasupra capului. Mă bucur că am putut face o pasăre fericită. Vă mulțumesc! Sper să vă placă.

Păuna Ovidiu, Clasa a-V-a

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

Într-o zi de marți, eu împreună cu tatăl meu, am început să facem o căsuță din lemn. Trebuia să o aducem în ziua următoare la școală. Atunci, am început să căutăm lemne, dar, pentru că nu am găsit, am făcut-o din parchet. La început, am tăiat parchetul în patru pătrate care semănau cu pereții, apoi i-am făcut un acoperiș și peretele din fața casei, am făcut două ferestre și o ușă, iar la final am înșurubat șuruburile cu bormașina.

Kiva Diana Ștefania, Clasa a V-a

Căsuța mea...

Ea a fost creată de către mine și unchiul meu cu multă răbdare. Am muncit la ea două zile la rând cu răbdare și pasiune. Primul lucru a fost să construim pereții, apoi am făcut acoperișul, la final ușa și geamurile. Când am terminat-o am fost foarte mândră de rezultatul final. Am dus-o la școală pentru târgul de toamnă, unde am fost felicitată.

Munteanu Alexandra Maria, Clasa a V a

Căsuța mea de poveste

Sunt o fire care niciodată nu s-a oprit din a visa lucruri fantastice. Astfel astăzi am realizat un proiect minunat pentru ora de franceză, o căsuță minunată din lemn asemănătoare căsuței mele din realitate. Deoarece sunt un copil ambițios, foarte mult timp am analizat cum a muncit mama mea pentru a face casa visurilor noastre, o casă călduroasă și primitoare, unde suntem iubiți și alintați. Soarele bate-n fereastră, este curată, îngrijită. Asta-i casa mea frumoasă. Astea fiind spuse, într-o zi cu mult soare am ieșit în curte, unde m-am hotărât să construiesc propria căsuță pentru proiectul meu. Am rugat-o pe mama să mă ajute, am tăiat lemnnele necesare si impreuna am construit căsuță de lemn, una mică, dar cu multă valoare sentimentală.

Construind din zori o căsuță cu ferestre mititele, o ușă și un acoperiș, am realizat că sunt un copil norocos pentru ceea ce am în viața reală...

Cojocaru Rares-Cristian, Clasa a-V-a

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

Tradiții de iarnă

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

Educator ca vocație

de prof. învățământ primar Ghinea Mirela-Adriana,
Grădinița Potocelu

Mi-am dorit să devin educatoare de când eram în liceu. Aveam un frățior mai mic pe care îl duceam zilnic la grădiniță. Mă gândeam cum ar fi să fiu în centrul căldurii unor prichindei, ce aș putea să ofer comunității din care fac parte, una mai dură în care intelectualii nu sunt foarte apreciați. Îmi plăcea ce vedeam unde îl duceam pe fratele meu. Nu analizam atunci obstacolele posibile, stresul pe care îl presupune o astfel de meserie, riscurile la care te poți expune ca educator. După atâția ani de practică, aș vrea să schimb în contextul vremurilor actuale, mentalitatea părinților și comportamentul copiilor. Colegii profesori mi-au fost alături mereu, am încercat prin spiritul de echipă să realizăm o imagine favorabilă a instituției pe care o reprezentăm. Poate am greșit considerând că educator presupune și a fi mamă, am pus suflet adesea în manifestările educaționale și nu am obținut cel mai bun rezultat. Diversificarea mijloacelor educaționale ar trebui să stimuleze interesul copiilor pentru școală, dar constat că motivația este în scădere vizibilă. Efectivele copiilor care optează pentru grădinița noastră sunt din ce în ce mai mici, comunitatea nefavorizând această opțiune.

Sper într-o revigorare a sistemului, care să promoveze cultura maselor și interculturalitatea etnică. Vocația mea ca educator trebuie alimentată de rezultate calitative, care să îmi ofere satisfacții personale.

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

Pașii copilăriei

de prof. înv. preșcolar Niță Maria Cristina
Grădinița cu Program Normal Telești

Încă de pe coridoarele școlii, din momentul în care am pășit cu sfială pe drumul ireversibil al atașamentului pentru cărți și tainele lor, am simțit că viitorul meu poate fi într-o sală de clasă, printre copii cărora să le imprim setea de cunoaștere și pasiunea pentru învățătură, lucruri ce le pot configura într-un mod pozitiv viitorul.

Un rol important și definitoriu în acest demers l-au avut învățătorii și profesorii care m-au îndrumat și mi-au modelat plăcerea de a învăța și a deprinde calitățile necesare pentru a preda și a împărtăși cunoștințele mele celor care, în timp, mi-au luat locul pe băncile copilăriei.

Pe treptele viitorului, dorința mi s-a împlinit și mi-am atins aspirațiile, am avansat de la o elevă la un cadru didactic. Experiența dobândită în urma absolvirii unor instituții de învățământ specifice, sub indrumarea unor oameni care, prin rolul lor, si-au pus amprenta pe cizelarea profesiei mele, mi-a adus satisfacția dobândirii locului de muncă la care am visat de mică.

La 19 ani, după absolvirea Liceului Pedagocic, am luat contact cu primul meu loc de muncă, obținând totodată și titularizarea, încununându-mi astfel efortul depus în anii de studiu, debutând pe căile visului meu. Au urmat perioadele care au contat cel mai mult pentru mine si pentru desăvârșirea mea din punct de vedere profesional, parcurgerea unor etape care mi-au conferit gradele didactice echivalente studiilor si evoluției mele pedagogice, totul în paralel cu practicarea meseriei. Înainte de a fi un loc de muncă, ceea ce fac este despre copii. Îmi dedic integral timpul lor, îmi face plăcere să predau și să mă pregătesc asiduu pentru asta, proces deloc accesibil dacă nu există pasiune, devotament, muncă, elemente care aduc satisfacția conferită de rezultatele obținute la clasă, satisfacție oglindită în ochii elevilor mei, în zâmbetele lor sincere, în bucuria de a veni la școală.

Privind în trecut, stiu ca mi-am ales profesia dorită, exercit o meserie care îmi este dragă și, față de alți oameni prinși în calvarul profesional de orice fel, sunt mândră să pot spune faptul că e o plăcere incomensurabilă să pășesc în sala de clasă, acolo unde micii elevi mă așteaptă cu brațele deschise și zâmbetul pe buze.

Sunt sigură că, dacă aș da timpul înapoi, mi-aș alege aceiași pași, pașii copilăriei care, prin profesia aleasă mă păstrează tot acolo, pe băncile ei de neuitat, în anii mei cei mai frumoși și în amintirile ce nu vor muri niciodată.

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

Jocurile didactice și rolul lor în formarea și dezvoltarea preșcolarului

de prof. înv. preșcolar State Mihaela
Grădinița cu Program Normal Potocelu

În perioada preșcolară, jocul didactic are o importanță foarte mare în activitățile realizate la grupă, pe toate centrele deschise zi de zi și pe toate domeniile de activitate. Prin exercițiu și prin joc, copilul își valorifică potențialul cognitiv, creativ, ludic, devine mai dotat, mai informat și mai capabil de a interacționa cu ceilalți parteneri.

Jocul reprezintă o multitudine de acțiuni, care duce copilul spre relaxare, spre destindere, bună dispoziție și spre o dezvoltare emoțională și cognitivă. După Edouard Claparède, jocul este considerat „cea mai bună introducere în arta de a munci".

Grădinița este locul potrivit, unde jocul didactic își găsește cea mai eficace utilitate, iar educatoarele trebuie să apeleze la imaginația lor, pentru a selecta jocuri didactice, mai plăcute de preșcolari, care să aducă cu ele: plăcere, abilitate, eficiență și deprindere. De aici se deduce faptul că jocul este un mijloc de educare și instruire a preșcolarilor, prin joc preșcolarul își pune în mișcare tot bagajul intelectual și psihic, dorind mereu să răspundă foarte bine, să fie cel mai bun, să rezolve sarcinile, de aceea jocul este un element important în educarea preșcolarilor, de joc depinzând foarte multe deprinderi, abilități și aptitudini ale copilului mic.

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

Jocul didactic este un mijloc de realizare a activității didactice, dar și metodă didactică interactivă, utilizată cu succes atât în activitățile de verificare a cunoștințelor copiilor, dar și în activitățile de învățare și consolidare, pe o temă anume, au rolul de a dezvolta și forma personalitatea copilului.

Prin jocul didactic, preșcolarul face trecerea de la jocul oarecare, la jocul bine structurat, cu pași și sarcini clar de realizat, cu reguli, care duc la dezvoltarea integrală a copilului. Prin joc, preșcolarul își dezvoltă: atenția, gândirea logică, memoria, comunicarea orală și limbajul, spiritul de competiție, de echipă și interrelaționare.

De aceea, putem spune că jocul este una dintre activitățile cele mai eficace din grădiniță, deoarece odată propus un joc didactic, se impun: sarcini de rezolvat, joc de probă, elemente surpriză, reguli ale jocului, care disciplinează copilul și echipele.

Coordonat și organizat cu inteligență, jocul didactic produce schimbări importante în dezvoltarea preșcolarului, pe toate planurile. Când desfășurăm un joc didactic, trebuie să ținem cont de dezvoltarea psihopedagogică, de nivelul de vârstă al preșcolarului, pentru a alege un joc potrivit, cu grad de complexitate mic (grupa mică), mediu (grupa mijlocie) și mare (grupa mare). Astfel au luat naștere jocurile didactice: „Răspunde repede și bine", „Tu spui una, eu spun multe!", „Când se întâmplă?", „Spune, care e vecinul?" etc., prin intermediul cărora preșcolarii se concentrează în a descoperi soluții, își manifestă dorința de a răspunde corect, de a folosi un vocabular adecvat, de a alege materialele conform cerințelor, de a face corespondențe între elemente din mediul înconjurător și elemente matematice, dezvoltându-și astfel capacități și abilități emoționale, motrice și intelectuale, care duc la formarea personalității copilului preșcolar.

De aici, putem face legătura cu ceea ce spunea Jean Chateau – *Cine spune joc spune totodată efort și libertate, o educație prin joc trebuie să fie o sursă atât de efort fizic, cât și de bucurie morală. Tocmai această plăcere morală trebuie să o transpunem, în educația noastră, dacă vrem ca ea să completeze activitatea spontană a jocului, în acest scop trebuie să-i propunem copilului obstacole pe care să vrea să le învingă.*

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

Jocul didactic trebuie conceput în vederea dezvoltării intelectuale a preșcolarului, a grupului de preșcolari, prin îmbinarea cu strictețe a activității instructiv-educative cu activitatea de joc. Activitatea de joc didactic, se planificată după activități de memorizare, povestire, observare, conversație, demonstrație, deoarece are caracter de consolidare, verificare, fiind un liant între activitățile de verificare, evaluare, sistematizare și consolidare.

Jocul didactic este o metodă de învățare-evaluare, bazată pe reacția unor acțiuni funcții, fenomene, relații cu rol de a dezvolta comportamentul copiilor, capacitatea intelectuală a preșcolarilor și de a transforma preșcolarul dintr-un pion static într-unul mobil, cu implicare cognitivă, intelectuală, fizică, socio-emoțională și comportamentală. Conform practicii și teoriei preșcolare contemporane, jocul didactic este o activitate ce contribuie extrem de mult la profilul moral și intelectual al viitorului școlar, precum și la lărgirea orizontului preșcolarilor spre cunoaștere.

Jocurile didactice satisfac trebuințele preșcolarilor: de colaborare, de exprimare, de adaptare la realitate, de mișcare, dar în același timp informează preșcolarul pe subiecte date și formează la preșcolari anumite abilități, deprinderi, dezvoltă curajul, stima de sine și elimină inhibarea. Jocul didactic produce recreere, relaxare, oferind preșcolarilor o altă atmosferă, mai confortabilă, decât cea a muncii directe cu fișa de lucru sau cartea, oferă multă implicare ludică și plăcere, ce duce la transformări în comportamentul preșcolarului vis a vis de colegi și educator.

În învățământul preșcolar, jocul didactic a fost, este și va fi activitatea cea mai des utilizată, cea mai eficace și cea mai dorită de către preșcolari, care prin abordarea ei largă, face activitatea din grădiniță plină de surprize și incitantă.

Bibliografie:

1. Chateau, J. (1972). Copilul și jocul. București: Editura Didactică și Pedagogică.
2. Șchiopu, U. (2001). Psihologia vârstelor. București: Editura Credis.
3. Claparede, E. (1975). Pedagogia copilului și pedagogia experimentală. București: Editura Didactică și Pedagogică.
4.teach.ro/experientedidactice/jocurile-didactice-si-rolul-lor-in-formarea-si-dezvoltarea-prescolarului

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

Strigăt mut

de Lupu Ionela, Școala Gimnazială Scheiu de Jos,
clasa a VIII-a
prof. coord. Mugurel Savu

Copiii rămași acasă în urma plecării părinților la muncă în străinătate sau aflați într-o situație de abandon pot fi expuși în fața mai multor probleme. Dintre acestea putem enumera: autoizolarea, bullyingul, căderea într-o stare de depresie, anxietatea, lipsa concentrării, stări emoționale diverse.

În multe cazuri, părinții decid să-și lase copiii în grija bunicilor, deoarece aceștia nu au posibilitatea de a pleca împreună, neavând veniturile necesare pentru subzistență, iar locul de muncă nu este stabil. Plecarea părinților în străinătate aduce beneficii materiale, dar și dezavantaje pentru un copil. De exemplu, beneficiile conturează condiții de trai mult mai ridicate, accesul la o educație de calitate (școală/liceu/facultate), iar dezavantajele creează o distanță emoțională între părinți și copil, care îl afectează pe plan social, psihologic, educațional etc. Majoritatea copiilor înțeleg plecarea părinților, mai ales când sunt mai mari, dar așteaptă întoarcerea, dorul fiind puternic și apăsător. Primele nopți în care copilul doarme fără mama sau fără tata, zilele în care mâncarea nu mai are același gust când în fața ta o ai doar pe bunica, discuțiile cu ceilalți copii care povestesc diferite activități desfășurate cu părinții reprezintă momente care îl transpun pe copil în ipostaza singuraticului, al neajutoratului, al omului „neom”, care „încurcă” în construirea fericirii familiale.

Mulți dintre copii se consideră abandonați, iar această „infracțiune” de părăsire a minorilor poate avea efecte devastatoare. Din nefericire, în România a crescut numărul de copii lăsați acasă în grija bunicilor sau a altor rude. Pe chipul acestora se pot vedea cutele durerii, deoarece nu au în fața lor pe cei pe care îi pot striga mama sau tata. Durerea este un strigăt mut, închis în cutia emoțiilor, care nu poate fi verbalizată și nu poate fi îngrijită decât de un singur medicament, dragostea prezentă a părinților. Traiul zilnic al acestor copii poate părea destul de liniștit, dar în anumite situații, manifestările sunt ciudate pentru cei care observă comportamentele din exterior.

Așadar, viața copiilor singuri notează cu litere dureroase povestea unei singurătăți care maturizează mult mai devreme și care taie din aripile copilăriei.

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

Copii „abandonați” și consecințele singurătății

Kiva Ionela, Școala Gimnazială Scheiu de Jos
clasa a VIII-a
prof.coord. Mugurel Savu

Sărăcia, nepăsarea, boala, depresia sunt doar câteva dintre motivele pentru care unii părinți decid să-și părăsească copiii. Unii dintre aceștia cred că vor oferi copiilor un trai mai bun sau o viață mai bună, fără să înțeleagă cât de mult sunt marcați cei mici.

Abandonul este un fenomen care i-ar putea afecta pe copii nu numai în momentul în care sunt părăsiți, ci va lăsa o umbră peste întreaga lor viață. Acești copii vor avea mereu senzația că nu pot face nimic stabil și vor cere întotdeauna ajutorul celor din jur, percepându-i pe ceilalți mai buni decât ei, deoarece au o stimă de sine scăzută.

Efectele abandonului sunt multiple, dar putem remarca faptul că un copil lăsat acasă în grija altcuiva se va simți întotdeauna diferit de restul lumii. Astfel, putem observa câteva consecințe ale abandonului copiilor:

- izolarea de cei din jur, care poate fi tradusă prin incapacitatea de „a da” și de „a primi” în relație cu ceilalți;
- sentimentul de vină al copilului pentru că reprezintă un obstacol sau o piedică în fericirea familiei;
- dorința de a atrage atenția cu orice preț, de multe ori prin comportamente dăunătoare pentru sine sau pentru alții;
- variabilitatea neechilibrată a comportamentului, copilul așteptând de la părinți: afectivitate, dragoste, tandrețe, iar în lipsa lor se îndreaptă spre extrema cealaltă: anxietate, izolare, repulsie.

Fiecare dintre noi are un rol important în prevenirea abandonului copiilor. În unele cazuri, putem fi singurii care ar avea capacitatea de a convinge o persoană să nu-și părăsească copilul. Comunicarea deschisă, ascultarea copilului și crearea unei atmosfere bazată pe încredere pot fi chei care poate schimba viața unui minor care se simte abandonat. De exemplu, atunci când întâlnim o familie sau o persoană care vede ca unică oportunitate plecarea fără copil în străinătate, putem acționa prin empatie și conștientizare- vorbim cu persoana în cauză sau cu familia acesteia, aflăm nevoile și grijile, ne asigurăm că îi oferim înțelegere și încercăm să anticipăm împreună consecințele care pot apărea în urma distanțării membrilor familiei.

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

VII. Eseu și realitate

Într-o altă ordine de idei, o discuție deschisă despre problema abandonului copilului se bazează pe conștientizarea faptului că primii ani de viață sunt de o importanță nemăsurată pentru orice minor, deoarece acum se pun bazele dezvoltării emoționale a viitorului adult. În această perioadă sensibilă, copilul învață cum să se raporteze la mediu, la propria persoană și la ceilalți oameni. Altfel spus, dacă persoanele mature sunt reprezentate în mare parte de un mod de viață rațional, caracterziat prin cuvântul gândire, cei mici funcționează printr-un mod de viață emoțional, caracterizat de emoții și trăiri mai mult sau mai puțin puternice.

Părinții sunt oglinda copiilor, care văd în aceștia modele și repere în alegerile pe care le fac de mici. Stările de bine și de rău se împletesc ușor, se confundă, iar în acest haos, reperul alegerilor proprii este reprezentat de părinte. Mai mult decât atât, în mintea unui copil nu se află granițe între el și exterior, neavând o siguranță în ceea ce trăiește, dacă starea sa este una intrinsecă sau provocată de ceva din afară. Este un semn de întrebare care îl poate provoca la cunoaștere sau la blocaje emoționale, iar persoana cea mai potrivită pentru a-i oferi sprijin este mama. Responsabilitatea acesteia constă în grija pentru trăirile, emoțiile și sentimentele copilului, devenindu-i sprijin în alegerile corecte în dezvoltarea socio-emoțională. Astfel, lipsa mamei va fi gestionată cu greutate de copil, deoarece aceasta este leagănul care oferă căldură, siguranță și liniște. Rolul acesteia este inerent creșterii sigure a copilului, deoarece acesta simte, trăiește și absoarbe tot ce vine din jurul său, pozitiv sau negativ.

În concluzie, abandonul, pe care părinții plecați în străinătate nu-l văd în cele mai intime trăiri, creează o viață plină de provocări pentru copil, lăsându-l pe acesta singur în fața problemelor exterioare și a alegerilor personale.

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

Lipsa părinților în viața copiilor

Barbu Ștefania Alisia, Școala Gimnazială Telești
Clasa a VIII-a A
Prof. coord. Mugurel Savu

Copilul reprezintă cel mai prețios și fragil dar pe care o persoană adultă îl poate avea, un glob strălucitor al inocenței, al amintirilor învăluite într-o atmosferă de basm și al bucuriei pure, în care speranța, visul și dorința nu dispar atât de ușor.

Cu toate acestea, în zilele noastre, tot mai mulți copii uită cum se simte fericirea, iubirea, iar, de multe ori, zâmbetul este inexistent, deoarece se confruntă cu o viață și cu o realitate pe care sunt nevoiți să o accepte cu greu: părinții plecați în străinătate în căutarea unui loc de muncă mai bun sau a unui trai decent, cu mai multe posibilități. În urma acestei acțiuni, copilul poate dobândi diferite răni interioare, ce nu pot fi tratate cu cadouri, mesaje sau obiecte materiale, ci doar de prezența celor mai speciale persoane, părinții. În cele mai multe cazuri, minorii ai căror părinți sunt plecați în străinătate rămân în grija bunicilor sau a altor membri din familie, aceștia privind noua responsabilitate, de multe ori, ca o povară foarte mare și foarte importantă.

Adesea, aceste suflete calde și nevinovate trebuie să se împartă între responsabilitățile întâlnite în mediul școlar și munca fizică de acasă, ajutând la diferite treburi casnice, la îngrijirea vârstnicilor și a fraților mai mici și trebuind, în multe cazuri, să își găsească diferite ocupații pentru a susține echilibrul din punct de vedere financiar al familiei. Totodată, sărbătorile, aniversările sau simplele zile libere nu mai reprezintă un moment de bucurie, fiind umbrite de dorul și lipsa părinților. Uneori, acești copii își doresc o simplă îmbrățișare din partea părinților, pentru a simți că sunt cu adevărat în siguranță din orice punct de vedere și pentru a mai scăpa de griji. Lipsa părinților din viața copiilor poate duce la maturizarea acestora, dar și la schimbări de comportament, manifestate prin acțiuni negative, precum un limbaj inadecvat sau agresiuni. Majoritatea copiilor preferă să se izoleze de lumea în care trăiesc și să-și găsească liniștea în singurătate, în gânduri, în emoții sau sentimente.

Toți copiii și adolescenții merită să crească și să trăiască într-un mediu sigur, plin de sinceritate, iubire și bucurie, chiar dacă situația dificilă în care se află pare să nu aibă o cale de rezolvare sau un răspuns concret, iar absența părinților nu trebuie să le definească întreaga viață.

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

Dorul de iubirea părintească

Popa Andra Mirela, Școala Gimnazială Telești
clasa a VIII-a A
prof. coord. Mugurel Savu

Atunci când vorbim despre iubire, vorbim despre trăiri nemărginite și clipe inedite, care vin de sub aripile protectoare ale părinților. Când aceste bucurii minunate încep a curge ca un izvor, nu se mai termină niciodată, chiar dacă uneori ne îndoim de limpezimea lor.

De cele mai multe ori, se întâmplă să spui: „Am nevoie să vorbesc cu părinții mei!", dar parcă ești legat de mâini și de picioare, fără a putea face ceva, doar pentru faptul că ei sunt la sute de kilometri, peste mări și țări, muncind de dimineața până seara pentru ca tu să ai un motiv de fericire prin lucrurile materiale. Greutatea apăsătoare apare în suflet, dar cine se gândește la acesta? Cine vorbește despre simțirile lui? Cine te sfătuiește atunci când ai nevoie și cine îți șterge lacrimile care curg șiroind pe obraji? Răspunsul poate veni de la tine, cititorule!

În cele mai multe cazuri, sărutul părintesc de pe frunte și acel: „Noapte bună!", spus cu vocea caldă și dulce, poate însemna mai mult decât orice altceva care există pe acest pământ.

În spatele zâmbetului unui copil, se ascunde o tristețe care provoacă un gust amar, o durere tăcută cauzată de golul apărut în sufletul lui. În momentele de acest fel, starea emoțională nu poate fi descrisă sau înțeleasă decât de cei care o experimentează, de cei care se simt căzuți, la pământ, și fără sprijin de la nimeni. Și dacă sprijinul ar veni, oare cât l-ar ajuta?

Atunci când în jurul tău își fac simțită prezența alți copii, împreună cu părinții lor, de cele mai multe ori te abții să nu izbucnești în lacrimi pentru a nu strica atmosfera și bucuria celorlalți, însă sufletul tău arată ca o hârtie mototolită care încearcă să se îndrepte fără succes. Cutele vor rămâne vii, răni nevindecate de nimeni și de nimic.

Sărbătorile fără părinți sunt ca zilele de naștere fără tort. Momentele în care trebuie să își pună o dorință, iar singura care dorește din toată inima să se îndeplinească este să fie cu părinții lui pentru totdeauna, rămân asemenea unor raze de soare care dispar odată cu venirea întunericului. Este timpul în care, de asemenea, realizează faptul că orice clipă alături de părinți este mai prețioasă decât orice alt lucru, mai ales atunci când, într-un moment important al vieții lui, aceștia nu sunt prezenți pentru a-i spune direct cât de mult îl iubesc și cât de mândri sunt de el.

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

Prin urmare, a fi puternic înseamnă a te afla în locul unui copil care trece prin acest zbucium interior, care reușește să accepte prezentul, gândindu-se că într-o zi timpul va fi mai bun, iar anii se vor transforma în luni, lunile în zile, zilele în ore, orele în clipe, iar clipele în timpul plecării capului pe pieptul celor care i-au dat viață, spunându-le că aștepta acest moment, la fel de mult ca un copil ce îl așteaptă pe Moș Crăciun.

Plecarea părinților în străinătate

Ghinea Ana Maria, Școala Gimnazială Telești, Ludești
clasa a VIII-a A
prof. coord. Mugurel Savu

Prin crearea acestui articol, atragem atenția tuturor părinților care își lasă proprii copii, plecând în străinătate pentru un câștig suplimentar. Aceștia se gândesc foarte puțin la durerea ce o provoacă copilului, care îi privește ieșind pe ușa celor ce îi vor găzdui de-a lungul anilor, în special bunicii.

Cu ce este de folos plecarea celor dragi în țările străine?

În special, banii sunt primul gând, fără aceștia nu putem trăi, iar din nefericere, bugetul alocat în țările străine este unul mult mai mare decât cel din România. Bancnota valorează mult mai mult când vine vorba de celelalte țări, România numărându-se printre cele în care munca nu este valorizată atât de mult.

Ce simte copilul de-a lungul acestei perioade și cum va proceda în situațiile dificile?

Sentimentul de abandon apare încă din primele săptămâni de la plecarea părinților, iar copilul se va simți neglijat, mai ales dacă este sensibil. Absența unui părinte îl poate afecta mai mult decât orice altceva. În cele mai multe cazuri, dacă firea lui este una răzbunătoare, se va revanșa prin construirea unui zid între el și părinți, văzuți ca inamici, se va îndepărta de aceștia și, mai mult decât atât, se va simți rănit pentru că nu i-au fost alături decât prin bancnotele trimise. Interesul și compasiunea față de ei va dispărea, vor deveni o amintire pentru acesta. Replica: „Aveam nevoie de bani pentru a te crește!" nu îl va face decât să se simtă vinovat și să îl îndepărteze mai mult, va considera că le provoacă greutăți și se va îneca în propriile gânduri. Copilul își va găsi refugiul și dragostea de care a avut nevoie în alte persoane.

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

Avantajul este că va deveni puternic, deoarece va încerca aceste sentimente singur, iar durerea îi va provoca maturizarea precoce. Dezavantajul este că se poate maturiza de la o vârstă mai fragedă, iar copilăria lui poate fi distrusă.

În finalul acestui articol, aș vrea să vă sfătuiesc să nu vă părăsiți niciodată copiii, pentru că ei sunt singurii care valoreaza mai mult decât o bancnotă.

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

Destin de dascăl

de prof. Mariana Dragomir

Mă numesc Dragomir Mariana, din localitatea Ludești, satul Potocelu, jud. Dâmbovița. Totul a început în anul 2003, când aveam vârsta de 33 ani. În urma unui anunț al Partidei RRomilor, am mers la ISJ.Dâmbovița, pentru a mă înscrie pe locurile de romi, la Universitatea .Bucuresti, pentru specializarea institutori – lb romani, unde am studiat 4 ani.

La început mi-a fost greu, deoarece trecuse mult timp de la terminarea liceului, dar acest fapt nu m-a dat înapoi, din contră. A trebuit să predau în primul an Istoria și Tradițiile Rromilor, un optional de la acea vreme. Am simțit discriminarea din partea părinților, cât și a cadrelor didactice. În următorul an au fost introduse și ore de limba rromani. Pe parcursul anilor, părinții cât și cadrele didactice s-au obișnuit cu aceste discipline. Copiii au fost curioși să-și afle istoria și tradițiile. Am predat la gimnaziu până în anul 2013, m-am titularizat la specializarea învățători. În perioada predării la gimnaziu, am avut cu copiii rezultate la concursuri de nivel național la Istoria și Tradițiile Rromilor, cât și la Limba Rromani (premiul II și al III-lea). Am participat la diferite concursuri județene, cât și la activități, dansuri specifice rromilor. În momentul de față orele de Istoria Rromilor nu mai există, datorită unor interese interne. Din 2013 predau doar la învățământul primar ca învățătoare, inclusiv ore de limba rromani.

Datorită predării acestor discipline, am avut posibilitatea să cunosc istoria noastră a rromilor, tradițiile și obiceiurile rromilor, cu toate că nu sunt specifice rromilor rudari din care provin eu (sunt asimilați etnic-românizați). Aceștia își construiesc case, gospodării frumoase, muncesc pământul etc.

Înainte de 1989 oamenii din comunitate se ocupau cu confecționarea lemnului moale(linguri) și cu prelucrarea pământului(cărămizi). După 1989 au început să migreze în străinătate pentru a munci și a câștiga bani mai ușor. Datorită migrației în Anglia, Italia, Spania, din păcate numărul copiilor a scăzut și a intervenit inclusiv abandonul școlar.

Ca în orice carieră există momente plăcute cu care te poți mândri, cum ar fi participarea mea alături de copii la olimpiadele naționale, prin care am contribuit cumva la obținerea unor rezultate bune.

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

Momentele neplăcute sunt atunci când încerc prin toate metodele de a discuta cu părinții despre educația copiilor, de a-i convinge să se ocupe mai mult de ei, să fie ajutați și monitorizați. Se pare că nu sunt motivați de sistem. Totuși avem absolvenți ai învățământului superior cu reușite în viață (polițiști, profesori,funcționari publici). Mi-aș dori ca în sistemul nostru de învățământ să fie implementate alte reguli de disciplină pentru elevi, să se revizuiască programa școlară.

Indiferent câte probleme am avut, iubesc această comunitate, unde m-am născut, am crescut, am învățat în școala în care predau și sunt fericită că la rândul meu pot transmite cunoștințe generațiilor de copii.

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

Secretară și devotament

Interviu realizat cu doamna Ioana Matei-Barbu

Coord. Prof. Sandu Ionica și Ioana Matei-Barbu

1. **Care a fost motivul principal al alegerii meseriei de secretară în sistemul de învățământ?**

R. Motivul a fost insuccesul la admiterea în facultate. Atunci am urmat cursuri de stenodactilografie și secretariat. Eram căsătorită, venea pe lume și un copil. Am hotărât să urmez aceste cursuri care îmi dădeau posibilitatea să fiu prezentă și în familie.

2. Ați avut un model prealabil alegerii acestei profesii?

R. Nu, nu am avut un model. A fost un îndemn divin, mai ales că la Scoală Gimnazială Telești postul de secretar rămăsese liber și așa a rămas până am terminat eu cursurile. Culmea, la câteva săptămâni a fost scos la concurs.

3. Ce abilități considerați a fi imperios necesare unei astfel de profesii?

R. Abilități neapărat necesare acestei profesii sunt răbdarea și conduita. Spun acest lucru pentru că nu este vorba de o secretară la un birou sau secretara unei persoane, ci a unei școli. Altă abilitate necesară, condiție de concurs atunci, este scrisul caligrafic. Se puneau bazele scrisului de mână, cu capete de tabel boldate, liniate. Toate situațiile trimise către forurile superioare trebuia să fie impecabile, liniatura, capul de tabel, așezarea în pagină, toate letric. Abilitate foarte importantă constă în cunoașterea și interpretarea legislației. Secretara într-o unitate de învățământ se ocupă de evidența și înscrierea copiilor în registrul special, eliberează documente școlare, întocmește dosare de personal și încheie contracte de muncă, dosare de pensionare, redactează decizii și dispoziții. De aceea trebuie stăpânită legislația în vigoare.

4. Există dezavantaje ale alegerii profesiei de secretară?

R. Da,există! Munca asiduă, salarizare nu pe măsura efortului depus și timp liber limitat.

5. Ați dezavantajat viața de familie din cauza carierei profesionale?

R. Nu pot să spun că am dezavantajat familia din cauza profesiei de secretar, dar am lipsit din sânul ei în momente importante. Aici trebuie să fii înțeles de familie. Eu am avut norocul să fiu înțeleasă și ajutată în unele momente. Sunt unele situații care nu necesită amânare și trebuie să prelungești programul de lucru.

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

6. Cum ați perceput dascălii din perspectiva secretarei? Puteți descrie o colaborare excepțională între dumneavoastră și un dascăl?

R. Între secretarul scolii și dascăli trebuie sa fie o strânsă colaborare, să existe respect pentru munca celuilalt și lucrurile merg bine. Din fericire, am avut o zestre nativă, aceea de a cânta, de a interpreta personaje, de a juca teatru. M-am implicat în toate activitățile extrașcolare ale dascălilor, la serbările școlare, la concursuri între unități de învățământ, la amenajarea sălilor de clasă. În anul de învățământ 1987-1988, se anunța o brigadă complexă tematică la nivelul unităților școlare din comună și un cerc pedagogic al directorilor. Școala nu avea o dotare corespunzătoare nici cu material didactic, nici de gospodărire. Inspectorul de teritoriu de atunci, doamna Ionicioiu Rozalia, profesor de istorie, ne-a făcut o vizită să ne pună în temă cu ceea ce trebuia să avem să fim curați la brigadă și la cercul directorilor. Școala arăta jalnic. Ni s-a dat termen de luni până miercuri să fie lună în școală, cu pavoazare, spatiu verde. Ei, atunci ne-am mobilizat de la femeia de serviciu până la director și am făcut școala un exemplu. Când a sosit doamna inspector, nu i-a venit să creadă că într-o zi și o noapte se poate face o așa schimbare. Eu, împreună cu doamna Dincă Rodica, profesor de sport, am pregătit și un moment artistic cu dansuri populare, piesă de teatru, recital de poezie. La rândul lor, dascălii s-au mobilizat pentru ca documentele de secretariat să fie la zi, cataloagele și registrele matricole puse la punct. A fost un moment când s-a închegat o armonie între toți salariații școlii.

7. Care a fost una dintre cele mai impresionante experiențe din cariera de secretară în sistemul de învățământ?

R. După anul 1989, a început să se informatizeze puțin câte puțin sistemul de învățământ. La început situațiile se făceau la calculator în word, mai târziu salvate pe dischete și transmise personal la inspectoratul școlar, apoi transmise on-line. Eu nu știam nimic în acest domeniu și i-au fost refuzate niște situații domnului director. La început, am apelat la cadre cu pregătire in domeniu, la prieteni, la copiii mei. Am cerut o perioada de 3 luni de zile să văd ce pot face. Mă gândeam că, dacă reușesc să învăț tainele calculatorului, mai rămân în meseria mea, dacă nu, o să mă recalific. Ambiția a fost atât de mare, încât am învățat mai mult decât credeam că pot face. Aici a avut un rol familia care m-a sprijinit și copiii care știau lucrul cu calculatorul. Aceasta a fost experiență mea cea mai impresionantă din carieră.

8. Care au fost prioritățile carierei dumneavoastră?

R. În orice domeniu, salariatul își prioritizează activitatea. Prioritatea mea era să fiu pe primul loc. Acest lucru presupunea că eu să fac totul ceas, să fiu prima cu situațiile cerute, să fie întocmite fără cusur, să nu fac salariații să aștepte rezolvarea unor cereri. Orice control pe diverse compartimente să se soldeze cu un calificativ de foarte bine sau bine. Toată munca mea s-a dovedit a fi constructivă și pentru viața de familie.

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

9. Ce ați schimba în actualul sistem de învățământ?

R. Sistemul actual de învățământ este într-o continuă căutare de forme de evaluare privind elevii și cadrele didactice. Am copiat mult ceea ce nu mai era bun la altii... Dovadă sunt evaluările naționale, evaluările elevilor de la clasa a II-a la clasa a VI-a. Trebuie să recunosc că nu am înțeles vreodată la ce folosesc aceste evaluări și de ce ținem morțis să le menținem, glorificându-le rolul. O altă schimbare majoră consider eu că ar fi legislația privind rolul dascălilor în viața elevilor, Regulamentul Școlar să fie unul care să motiveze elevul pentru a învăța, a munci și a respecta.

10. Cum vedeți noua generație de elevi în contextul societății contemporane?

R. Generația X, s-o numim așa, înseamnă tinerii născuți după 1995, deci cei care acum au între 14 și 29 de ani. Observăm un grup atât de divergent din punct de vedere al intereselor, activităților, socializării, încât este imposibil să-i evaluăm uniform. Una dintre explicații ar putea fi lipsa de modele, faptul că nu au trecut prin perioade dificile. Persoanele născute până în '89 au o mai mare capacitate de a se replia...pe vremuri se învăța la lumânare, se mergea mult pe jos. Generația tânără nu are exercițiul experimentării și nici motivarea învățării.

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

A fi dascăl

Interviu realizat cu doamna Mihaela-Larisa Voicu
Coord. Prof. Sandu Ionica și Mihaela-Larisa Voicu

Voicu Mihaela-Larisa este învățătoare la Școala Gimnazială Telești -Ludești- Structura Potocelu. Are 22 de ani, a promovat Liceul Pedagogic Constantin Cantacuzino din Târgoviște.

1.Când v-ați gândit prima dată să deveniți dascăl?

Visul meu din copilărie a fost să devin învățătoare, fiindcă iubesc copiii și doresc să contribui la dezvoltarea lor. Este al patrulea an de când sunt în învățământ și în această școală. Vreau să le ofer copiilor un mediu sigur și stimulativ, în care să se simtă iubiți și încurajați să își exprime personalitatea.

2.Cum a fost primul an în învățământ?

Anul școlar 2021-2022 a fost pentru mine anul în care am simțit că un vis a devenit realitate, fiind pentru prima dată la catedră în adevăratul sens al cuvântului. Am avut elevi de clasa a III-a. Am pășit cu emoții profunde în școală, neștiind ce mă va aștepta, dar am lăsat toate aceste emoții și frici deoparte în momentul în care am făcut cunoștință cu doamna director și cu celelalte cadre didactice. Am întâlnit cele mai calde persoane, care mi-au răspuns la toate întrebările pe care le aveam, m-au ajutat să trec peste momentele dificile, fiind o simplă învățătoare debutantă. Pot spune că a fost un an plin de suișuri și coborâșuri necesare pentru a evolua ca om și a mă transforma într-un adevărat cadru didactic, promovând încă din primul an la catedră Examenul de Definitivare în Învățământ. Sunt conștientă că am foarte multe de învățat și sunt fericită că domeniul în care activez îmi permite să studiez ceea ce imi place, să practic meseria la care am visat atât de mult.

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

3. Care este principala lecție pe care ar trebui să o învețe elevii în clasele primare?

Consider că principala lecție pe care ar trebui să o învețe elevii este lecția omeniei: încurajați să fie respectuoși, iubitori, empatici, să aibă o gândire critică, să își exprime liberi gândurile și sentimentele.

4. Ce relație aveți cu elevii?

Relația mea cu elevii se bazează pe încredere și respect reciproc. Am mers pe principiul că în sala de clasă suntem „familia de la școală", câștigand în felul acesta respectul din partea elevilor. În ceea ce privește egalitatea, le-am transmis întotdeauna ideea că este în regulă să greșim, chiar și adulții o fac.

5. Cum sunt copiii din Potocelu?

Copiii din Potocelu sunt majoritar de etnie romă și au un potențial uriaș de a reuși în viată. Sunt cazuri unde ei uimesc de inteligență. Ca de exemplu, anul acesta am copii de clasa I, iar câțiva dintre ei au învățat să citească singuri, unii nici măcar de pe o carte sau îndemnați de părinți. Din păcate, foarte multe dintre aceste elemente se pierd din cauza exemplelor negative la care sunt expuși, anturajului de care se înconjoară și din care foarte mulți ajung să facă parte.

Mentalitatea oamenilor din zonă este un alt factor pe care l-am remarcat de-a lungul timpului. Copiilor nu li se acordă șansa pentru un viitor mai bun; foarte mulți părinți se complac în situația în care se află. Aceștia lasă greutățile pe umerii copiilor sau le insuflă ideea că se poate trăi și așa. De aceea, foarte mulți nu vor putea descoperi un drum mai bun în viață.

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

Despre Dumnezeu și binecuvântarea Sa

de prof. Moldoveanu Cristian

1 Ferice de oricine se teme de DOMNUL
și umblă pe căile Lui!
2 Căci atunci vei mânca din munca mâinilor tale,
vei fi fericit și-ți va fi bine.

3 Soția ta va fi ca o viță roditoare
în interiorul casei tale.
Fiii tăi vor fi ca lăstarii de măslin
împrejurul mesei tale.

4 Iată, așa este binecuvântat bărbatul
care se teme de DOMNUL.

5 DOMNUL să te binecuvânteze din Sion,
ca să vezi prosperitatea Ierusalimului
în toate zilele vieții tale

6 și să-i vezi pe fiii fiilor tăi!
Pacea să fie peste Israel! (Psalmul 128)

Mă numesc Moldoveanu Cristian, sunt născut și crescut în comuna Ludești, satul Potocelu, județul Dâmbovița. La vârsta de douăzeci și doi de ani Dumnezeu mi s-a descoperit, iar în urma acestei experiențe/trăiri am ales să Îl slujesc mai îndeaproape. Primul pas pe care l-am făcut a fost să iau decizia de a deveni membru într-o biserică penticostală, în cadrul căreia am început să citesc Biblia cu mare pasiune, cunoscând astfel voia lui Dumnezeu cu privire la viața mea personală.

În prezent, slujesc ca prezbiter în Biserica Penticostală Alfa & Omega Potocelu, păstorită de pastorul Cristea Eugen și ca profesor de religie penticostală la Școala Gimnazială Telești-Ludești. Cu multă smerenie precizez faptul că sunt primul profesor de religie penticostală din județul Dâmbovița. Slujirea mea în comunitatea penticostală din Ludești/Potocelu, dar și în școală, are ca obiectiv principal mărturisirea lui Isus Hristos, ca Dumnezeu întrupat, care poate transforma viețile oamenilor. Dorința lui Dumnezeu este ca toți oamenii să fie mântuiți și să îl accepte pe Fiul Său, Isus Hristos, ca Mântuitor și Domn.

În anul 2015 am avut oportunitatea de a mă înscrie la Seminarul Teologic din cadrul Comunității Regionale Penticostale din București pe o durată de doi ani (2015 - 2017).

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

X. Conexiuni religioase

Educația mea biblică avea să continue un an mai târziu în anul 2018 când Dumnezeu mi-a pus în inimă dorința de a mă înscrie la examenul de admitere din cadrul Institutului Teologic Penticostal din București - Facultatea de Teologie Penticostală. Cu ajutorul lui Dumnezeu am fost admis, aceasta fiind o nouă etapă din viața mea, dar în același timp și o provocare pentru mine.

Experiența anilor de studii a fost plăcută și roditoare, însă trebuie să mărturisesc că în primii ani de studiu m-am confruntat cu multe temeri și îndoieli (chiar gândul de a renunța la studii), deoarece aveam simțământul că nu voi reuși să duc la capăt ceea ce am început.

În ciuda acestor sentimente, am continuat studiile care m-au determinat să muncesc din greu pentru a face față cerințelor înalte necesare la teologie. Tot în cadrul Institutului Teologic Penticostal din București am absolvit și un program de masterat (2022 – 2024). Aici, Dumnezeu a lucrat în chip minunat pentru formarea mea din punct de vedere moral și spiritual, două aspecte importante în/din viața unui slujitor al lui Dumnezeu.

Când am început studiile teologice am fost motivat pur și simplu de o dorință profundă de a-L cunoaște pe Dumnezeu, însă acum înțeleg că El (Dumnezeu) dorea ceva mai mult pentru mine. Planul Lui era/este să mă folosească pentru slava Lui, iar pentru lucrul acesta trebuia/trebuie să am o pregătire moral-spirituală temeinică. Spun lucrul acesta, deoarece în ultimul an de studii (anul patru), mi s-a adus la cunoștință de către pastorul Cristea Eugen că după ce îmi voi lua diploma de licență am posibilitatea de a mă înscrie pentru examenul de titularizare în cadrul ISJ Dâmbovița și de a preda religie penticostală. Pe această cale, vreau să îi mulțumesc pastorului Cristea Eugen pentru contribuția sa colosală pe care a avut-o și o are în formarea mea ca slujitor al lui Dumnezeu. Prin urmare, atunci când mi s-a adus la cunoștință această informație, am fost foarte încântat, fapt pentru care, așa am și făcut. Imediat cum am terminat studiile teologice cu diplomă de licență, m-am înscris la Universitatea din Pitești pentru obținerea certificatului de formare psihopedagogică pe care l-am absolvit cu bine. Având toate documentele necesare pentru a fi calificat ca profesor de religie penticostală m-am înscris la examenul de titularizare, iar Dumnezeu m-a ajutat să îl promovez, În prezent, predau religie penticostală în trei școli: Scoala Gimnazială Telești-Ludești, Școala Gimnazială Odobești–Crovu și Școala Gimnazială Răzvad–Valea Voievozilor.

ISSN 3061 - 6794
ISSN - L - 3061 - 6530

